

Karener erövrar det svenska språket – med transfer från L1 till L2

Inom andraspråksforskningen diskuterar man ofta vilken betydelse modersmålet (L1) har för inlärnigen av ytterligare ett språk (L2). Det gäller såväl likheter som skillnader mellan språken och om egenskaper hos modersmålet hjälper eller stjälper vid andraspråksinlärnigen. I Sverige bor ett 1000-tal karener som är en etnisk minoritet från Burma. Karenska är ett sino-tibetanskt språk bestående av ett flertal olika dialekter. De flesta karener kom hit i vuxen ålder och det har visat sig att de har stora svårigheter att lära sig det svenska språket. Det är framför allt uttalet av de finala konsonanterna som är svårt att behärska. I karenska uttalar man i princip aldrig en final konsonant. Detta blir ett problem för inlärarna då de inte heller uttalar dessa på svenska, varför det ibland blir missförstånd i kommunikationen med svenska talare som inte uppfattar vad som sägs. Några inlärare fick under sex veckor möjlighet att öva på specialkonstruerade meningar. De fick lyssna på ett par svenska målroster som uttalade meningarna och sedan fick de öva och spela in sig själva i programmet Praat. Avsikten var att medvetandegöra inlärarna om uttalet genom att lyssna på en svensk talare och sedan imitera uttalet och lyssna på sig själva. Inspelningarna sparades och analyserades. Det är uppenbart att de gör vissa framsteg, dock ganska marginellt. Resultaten pekar på att det här förekommer en transfer mellan L1 och L2 vad gäller fonologin samt uttalet av, eller avsaknaden av, finala konsonanter. Detta stöder den ibland kritiserade transferteorin och sambandet mellan L1 och L2 (se ex. Major, 2008, för en översikt).

Referenser:

Major, R.C. (2008). Transfer in second language phonology: A review. I: J.G. Hansen Edwards & M.L. Zampini (red.) *Phonology and Second Language Acquisition*. John Benjamins Publishing Company.